

Analízis a bűnüldözésben

Szakdolgozat

Írta: Katona Edina Mária

Matematika Bsc szak

Tanári szakirány

Témavezető:

Gémes Margit, műszaki gazdasági tanár

Analízis Tanszék

Eötvös Loránd Tudományegyetem, Természettudományi Kar



Eötvös Loránd Tudományegyetem

Természettudományi Kar

2015.

Tartalomjegyzék

Bevezetés.....	3
Az okos rendőr és a buta rabló.....	4
1. Kedvezőtlen kimenetelű bankrablás.....	4
2. Rosszul megtervezett gyémántrablás.....	7
Rejtélyes gyilkosságok nyomában.....	13
1. Veszélyes labirintus.....	19
2. Haláleset a toronyházban.....	21
3. A sorozatgyilkos.....	24
Irodalomjegyzék.....	27

Bevezetés

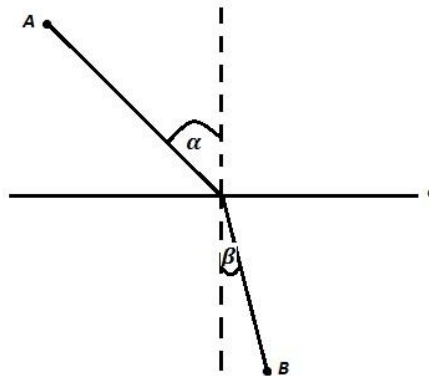
Szakedolgozatomban az analízis két fő témakörével foglalkozom, a szélsőérték, valamint az ívhossz számításával. A dolgozatomban szeretném bemutatni, hogy a számomra preferált területen a bűnüldözésben is mennyire hasznos lehet a matematikai tudás. Különböző példákkal támasztom alá azt, hogy számos esetben az analízis ismerete mekkora segítséget nyújt egy-egy bűneset elkövetőjének elkapásához.

Először a szélsőérték számításával foglalkozom és a rendőr, rabló viszonyában mutatom be, hogy mennyivel előnyösebb egy menekülés során ennek az alkalmazása. A dolgozat második felében, pedig egy rövid elméleti bevezető és néhány példa után, az ívhossz kiszámolásával támasztom alá, hogy a gyanúsítottak, a bűneset elkövetése pillanatában a helyszínen tartózkodhattak-e.

Az okos rendőr és a buta rabló

1. Kedvezőtlen kimenetelű bankrablás

Hétfő délelőtt rablást kísérelt meg egy ismeretlen férfi a fővárosi bankban. A rabló figyelmetlenül járt el, ugyanis egy óvatlan pillanatában az egyik dolgozónak sikerült megnyomnia a riasztó gombját és így értesítette a rendőrséget. A férfi észrevette a bankfiókban dolgozó hölgy tettét és ennek hatására pánikba esett, és nem is tudott már semmire koncentrálni, így jobbnak látta, ha zsákmányát hátrahagyva elmenekül a helyszínről, hiszen nem akarta megkockáztatni azt, hogy esetlegesen börtönbe kerüljön. A rendőrség sem tétlenkedett a riasztást követően, egyből a helyszínre siettek, ahol látva, hogy a bankrabló futva próbál meg elmenekülni, a bank melletti építkezési terület előnyeit kihasználva, hiszen itt rendőrautóval nem tudják követni, az egyik járőr a kocsiból kiszállva, azonnal üldözőbe vette. Feltehetően a gépjárművéhez igyekezett az ismeretlen férfi, amit egy közelben lévő autópálya mellett rejtett el, és úgy gondolta, hogy akkor tud a leggyorsabban odaérni, ha egyenesvonalban halad. Ezzel szemben a rendőr sejtve, hogy hova tart az üldözött, tudta, hogy gyorsabban odaér, ha figyelembe veszi, hogy a homokos, gödrös területen és a betonúton eltérő sebességgel tud haladni, így másik útvonalat választott (lásd 1. ábra). Hosszas üldözést követően végül a bankrablót sikerült elfogni és börtönbe zárni, ezzel bebizonyítva, hogy a járőr jó logikát követett.



1. ábra

Hogy miért volt sikeresebb a rendőr gondolkodása?

Két különböző talajról van szó, ahol is az üldözés folyt. Legyen az első talaj, ahol a bank található, a homokos terület, itt 10 m/s sebességgel haladnak, míg a második talajon, azaz a betonúton, ahol az autó várta a rablót és, ahol letartóztatták, $13,5 \text{ m/s}$ -mal futottak. Legyen e

egyenes az, amely a két talajt elválasztja és az első félsíkban található bank az A pont, míg a másodikban található letartóztatási helyszín a B pont. A kérdés, hogy milyen pályán kell haladnia a rendőrnek, hogy a banktól, azaz az A -tól a letartóztatás helyszínéig vagyis a B -ig a lehető legrövidebb idő alatt jusson el.

Legyen az e egyenes az x tengely, és legyenek A koordinátái (a_1, b_1) , B koordinátái pedig (a_2, b_2) . Egyértelmű, hogy mindkét közegben a rendőrnek egyenes pályán kell haladnia, a kérdés csak az, hogy az x tengelyt mely pontban metszi a pálya, azaz hol változik meg az útvonal.

Tegyük fel, hogy a pálya az x pontban metszi az abszcissa tengelyt, ekkor az út megtételéhez szükséges idő a következőképpen írható fel:

$$f(x) = \frac{1}{v_1} \cdot \sqrt{(x - a_1)^2 + b_1^2} + \frac{1}{v_2} \cdot \sqrt{(x - a_2)^2 + b_2^2},$$

ahol $v_1 = 10 \text{ m/s}$, $v_2 = 13,5 \text{ m/s}$, valamint az A koordinátái $(400, 490)$ és a B koordinátái $(900, 1445)$.

Az előző egyenletből,

$$f'(x) = \frac{1}{v_1} \cdot \frac{x - a_1}{\sqrt{(x - a_1)^2 + b_1^2}} + \frac{1}{v_2} \cdot \frac{x - a_2}{\sqrt{(x - a_2)^2 + b_2^2}}.$$

Feladatunk f minimumhelyének meghatározása. Mivel $x < 400$ esetén $f(x) > f(400)$ és $x > 900$ esetén $f(x) > f(900)$, ezért elegendő f minimumát a $[400, 900]$ intervallumban meghatározni. Mivel f folytonos, így a Weierstrass tétele miatt a $[400, 900]$ -ban van minimuma. A minimumhely lehet az intervallum szélén, vagy az intervallum belsejében, de akkor egyben lokális minimum is. Az f függvény differenciálható, és a lokális minimumhelyeken a deriváltja nulla. Ezért a minimumhelyeket a végpontokban, illetve azokban a belső pontokban kell keresni, ahol a derivált nulla.

A fenti egyenlet $x = a_1$ vagyis $x = 400$ esetén

$$f'(a_1) = \frac{(a_1 - a_2)}{v_2 \cdot \sqrt{(a_1 - a_2)^2 + b_2^2}} < 0,$$

$$f'(400) = \frac{(400 - 900)}{13,5 \cdot \sqrt{(400 - 900)^2 + 1445^2}} = -0,024 < 0,$$

ezért f szigorúan lokálisan csökkenő 400-ban. Így a 400 pont egy alkalmas jobb oldali környezetében f minden értéke kisebb $f(400)$ -nál, tehát 400 nem lehet minimumhely. Hasonlóan $x = a_2$ azaz $x = 900$ esetén,

$$f'(a_2) = \frac{(a_2 - a_1)}{v_1 \cdot \sqrt{(a_2 - a_1)^2 + b_1^2}} > 0,$$

$$f'(900) = \frac{(900 - 400)}{10 \cdot \sqrt{(900 - 400)^2 + 490^2}} = 0,071 > 0,$$

ezért f szigorúan lokálisan nő 900-ban. Így a 900 pont egy alkalmas bal oldali környezetében f minden értéke kisebb $f(900)$ -nál, tehát 900 sem lehet minimumhely. Az f függvény minimumhelye tehát olyan $x \in (400, 900)$ pontban van, amelyben $f'(x) = 0$. Ez a feltétel a fenti egyenlet alapján azzal ekvivalens, hogy

$$\frac{x-a_1}{\sqrt{(x-a_1)^2+b_1^2}} : \frac{a_2-x}{\sqrt{(x-a_2)^2+b_2^2}} = \frac{v_1}{v_2},$$

az adatokat behelyettesítve a következőt kapjuk,

$$\frac{x-400}{\sqrt{(x-400)^2+490^2}} : \frac{900-x}{\sqrt{(x-900)^2+1445^2}} = \frac{10}{13,5},$$

ebből $x=500$.

Az is megállapítható, hogy

$$\frac{x-a_1}{\sqrt{(x-a_1)^2+b_1^2}} = \sin \alpha \quad \text{és} \quad \frac{a_2-x}{\sqrt{(x-a_2)^2+b_2^2}} = \sin \beta,$$

a helyettesítés után a következőt kapjuk,

$$\frac{500-400}{\sqrt{(500-400)^2+490^2}} = \sin \alpha \quad \text{és} \quad \frac{900-500}{\sqrt{(500-900)^2+1445^2}} = \sin \beta,$$

vagyis $\alpha = 12^\circ$ és $\beta = 15^\circ$.

A feladat során alkalmazott gondolatmenet segítségével sikeresen levezethető a fénytörés törvénye. A Fermat-elv szerint a fény mindig úgy halad két pont között, hogy az utat a lehető legrövidebb idő alatt tegye meg, ami esetünkben hasonlít ahhoz, hogy a rendőr is az idő függvényében választotta meg az útját. A fény két különböző közegben halad v_1 , illetve v_2 sebességgel. Ezeket a közegeket egy x tengely választja el. A fénysugár a P_1 pont és a P_2 pont között a Fermat-elv szerint azt az utat fogja választani, amelyet a legrövidebb idő alatt tesz meg. Legyenek P_1 koordinátái (a_1, b_1) , a P_2 koordinátái pedig (a_2, b_2) . Ebben az esetben is az előző feladathoz hasonlóan fel tudjuk írni az út megtételéhez szükséges időt, mely a következő

$$f(x) = \frac{1}{v_1} \cdot \sqrt{(x-a_1)^2 + b_1^2} + \frac{1}{v_2} \cdot \sqrt{(x-a_2)^2 + b_2^2},$$

és ebből,

$$f'(x) = \frac{1}{v_1} \cdot \frac{x-a_1}{\sqrt{(x-a_1)^2+b_1^2}} + \frac{1}{v_2} \cdot \frac{x-a_2}{\sqrt{(x-a_2)^2+b_2^2}}.$$

Célunk f abszolút minimumhelyének meghatározása, amely az előbbi feladat esetén kiderült egy olyan $x \in (a_1, a_2)$ pontban van, amelyben $f'(x) = 0$. Ez a feltétel az előző egyenlet alapján azzal ekvivalens, hogy

$$\frac{x-a_1}{\sqrt{(x-a_1)^2+b_1^2}} : \frac{a_2-x}{\sqrt{(x-a_2)^2+b_2^2}} = \frac{v_1}{v_2},$$

Az is megállapítható, hogy

$$\frac{x-a_1}{\sqrt{(x-a_1)^2+b_1^2}} = \sin \alpha \quad \text{és} \quad \frac{a_2-x}{\sqrt{(x-a_2)^2+b_2^2}} = \sin \beta,$$

ahol α és β az úgynevezett beesési, illetve törési szög. Elmondható, hogy az időben legrövidebb útvonal a két közeget elválasztó egyenest abban a pontban metszi, amelyben

$$\frac{\sin \alpha}{\sin \beta} = \frac{v_1}{v_2}.$$

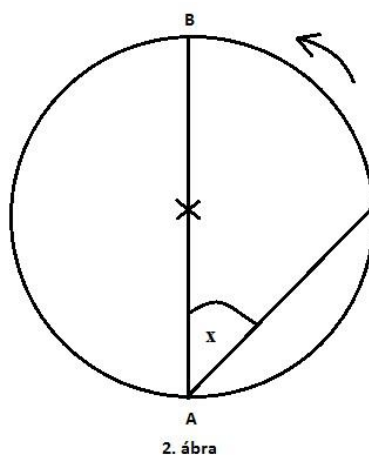
Ez a fénytörés törvénye.¹

2. Rosszul megtervezett gyémántrablás

Egy belvárosi ékszerüzletbe péntek reggel rendőrök és helyszínelők vonultak ki, ugyanis az éjszaka folyamán rablás történt, mely során több millió forint értékű zsákmányra tett szert a betörő. A helyszínelők rögzítették a nyomokat, majd az alkalmazottak kizárása érdekében ujjlenyomatot vettek tőlük. A helyszín vizsgálata során azonban észrevették, hogy az ablak nem kívülről lett betörve, ugyanis az üveg darabok a járdán voltak, melyek arra utaltak, hogy valaki belülről törte be, vagyis az ajtón kellett bemennie. Ennek a ténynek az ismeretében egyből az alkalmazottakra terelődött a gyanú, hiszen csak olyan tehetett, akinek kulcsa volt az üzlethez. A laborba visszamenve egyből elkezdték elemezni az ujjlenyomatokat és egy fiatal eladónője megegyezett az üvegen rögzítettel. A lakásához tartó rendőrök majdnem elkéstek, hiszen a nő számítván arra, hogy bármikor elkapják el akart menekülni az országból. Látva a menekülő tolvajt autós üldözésbe kezdtek a járőrök, egészen egy tó partjáig sikerült követni őt. A nő úszva próbált átjutni a túlsó partra, ahol már várta a társa. A rendőr meglátva a lehetőséget, másik útvonalat választott, egy bizonyos távot úszva, majd a maradékot a parton futva tett meg, ezzel megelőzve a tolvajt, aminek eredményeképpen sikerült letartóztatnia.

¹ Laczkovich – T. Sós: Valós analízis I.

2.1. Először is nézzük azt az esetet, amikor egy d átmérőjű tavat úszik át v_1 sebességgel a tolvaj egyenesvonalban haladva (2. ábra). Az őt üldöző rendőr, viszont az A pontból a B pontba való eljutás során, csak kezdetben úszik v_1 -el, majd a parton fut tovább v_2 sebességgel, melynek köszönhetően el tudja kapni a nőt. Vizsgáljuk meg, hogy miért volt sikeresebb ez a döntés, és hogy az üldözött útvonalához képest mekkora szög eltéréssel kellett ehez úsznia. ²



2.1.1. A rendőr által megtett út ideje a következő képpen írható fel:

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx}{v_2},$$

ahol a $2r \cos x$ a leúszott táv hossza, míg a $2rx$ a futva megtett út. Tudjuk azt is, hogy a tó átmérője 100 méter, azaz $r = 50m$, míg a $v_1 = 1 m/s$ és a $v_2 = 2 m/s$.

Keressük az előző egyenlet minimumát a $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ intervallumban. Mivel a függvény folytonos, így a Weierstrass tétele szerint f -nek van minimuma $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ -ben. Tegyük fel, hogy az f az $x \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ pontban felveszi a legkisebb értékét. Ebben az esetben vagy $x = 0$, vagy $x = \frac{\pi}{2}$, vagy $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$. Mivel az f függvény differenciálható, ezért az $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ esetében f -nek minimuma van x -ben, ha $f'(x) = 0$.

Ezek alapján az előző egyenlet esetén,

$$f'(x) = -\frac{2r \sin x}{v_1} + \frac{2r}{v_2} = 0$$

ebből a $\sin x$ -et kifejezve

$$\sin x = \frac{v_1}{v_2}$$

² Keleti Tamás feladata alapján

$$\sin x = \frac{1}{2}$$

vagyis az $x = \frac{\pi}{6}$.

Vagyis az f függvény a minimumát a $0, \frac{\pi}{6}$, vagy $\frac{\pi}{2}$ pontok egyikében veszi fel. Az előzőeket behelyettesítve az eredeti egyenletbe, azaz

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx}{v_2}$$

esetén a következőt kapjuk

$$f(0) = \frac{2 \cdot 50 \cos 0}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot 0}{2} = 100;$$

$$f\left(\frac{\pi}{6}\right) = \frac{2 \cdot 50 \cos \frac{\pi}{6}}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot \frac{\pi}{6}}{2} \approx 112,8;$$

$$f\left(\frac{\pi}{2}\right) = \frac{2 \cdot 50 \cos \frac{\pi}{2}}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot \frac{\pi}{2}}{2} \approx 78,5;$$

tehát az f függvény a $\frac{\pi}{2}$ -ben veszi fel a minimumát. Ez azt jelenti, hogy az adott feltételek mellett a rendőr az egész távot a parton futva teszi meg.

Megjegyzés: Az

$$f'(x) = -\frac{2r \sin x}{v_1} + \frac{2r}{v_2} = 0$$

egyenletből a $\sin x$ -et kifejezve

$$\sin x = \frac{v_1}{v_2}$$

megoldást kapjuk vagyis a $\sin x$ csak a két sebesség arányától függ. Ha a v_2 -t, azaz a parton futás sebességét tovább növeljük és ezáltal a két sebesség közötti arány tovább nő, akkor a távot mindig futva kell megtennie az üldözőnek, hogy gyorsabb legyen.

2.1.2. Most nézzük meg, mi történik, ha megváltoztatjuk az adatokat, és a két sebesség aránya más lesz.

A rendőr által megegyezett út továbbra is

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx}{v_2},$$

ahol a $2r \cos x$ a leúszott táv hossza, míg a $2rx$ a futva megtett út. Most a tó átmérője 300 méter, azaz $r = 150m$, míg a $v_1 = 1 m/s$ és a $v_2 = 1,5 m/s$.

Most is keressük az út megtételéhez szükséges idő minimumát a $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ intervallumban. Mivel a függvény folytonos, így a Weierstrass tétele szerint f -nek van minimuma $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ -ben. Tegyük fel, hogy a f az $x \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ pontban felveszi a legkisebb értéket. Ebben az esetben vagy $x = 0$, vagy $x = \frac{\pi}{2}$, vagy $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$. Mivel az f függvény differenciálható, ezért az $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ esetében f -nek minimuma van x -ben, ha $f'(x) = 0$.

Ezek alapján az előző egyenlet esetén,

$$f'(x) = -\frac{2r \sin x}{v_1} + \frac{2r}{v_2} = 0,$$

$$f'(x) = -\frac{2 \cdot 150 \sin x}{1} + \frac{2 \cdot 150}{1,5} = 0,$$

ebből az $x = \frac{2\pi}{9}$.

Vagyis az f függvény a minimumát a $0, \frac{2\pi}{9}$, vagy $\frac{\pi}{2}$ pontok egyikében veszi fel. Az előzőeket behelyettesítve az eredeti egyenletbe, azaz

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx}{v_2},$$

esetén a következőt kapjuk

$$f(0) = \frac{2 \cdot 150 \cos 0}{1} + \frac{2 \cdot 150 \cdot 0}{1,5} = 300;$$

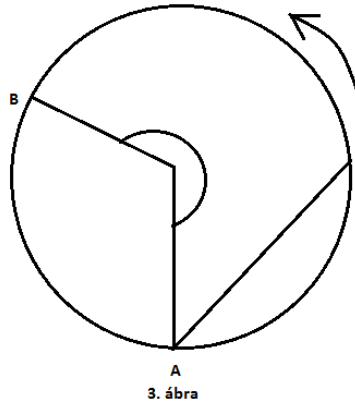
$$f\left(\frac{2\pi}{9}\right) = \frac{2 \cdot 150 \cos \frac{2\pi}{9}}{1} + \frac{2 \cdot 150 \cdot \frac{2\pi}{9}}{1,5} \approx 367,5;$$

$$f\left(\frac{\pi}{2}\right) = \frac{2 \cdot 150 \cos \frac{\pi}{2}}{1} + \frac{2 \cdot 150 \cdot \frac{\pi}{2}}{1,5} \approx 314;$$

tehát az f függvény a 0 -ban veszi fel a minimumát. Ez azt jelenti, hogy az adott feltételek mellett a rendőr az egész távot úszva teszi meg.

2.2. Vizsgáljuk meg azt a lehetőséget, amikor egy d átmérőjű tavat v_1 sebességgel úszik át a tolvaj, de ebben az esetben a tó középpontjánál irányt vált. A középpontig tartó és a középpontból induló útvonalak 240 fokos szöget zárnak be egymással. (3. ábra). Az öt üldöző rendőr, viszont az A pontból a B pontba való eljutás során v_1 sebességgel úszik, majd a parton fut tovább v_2 sebességgel, melynek köszönhetően el tudja kapni a nőt. Fontos megjegyeznünk, hogy a rendőr csak a hosszabb íven tud futni, hiszen a kisebbiknél mocsaras

terület található. Vizsgáljuk meg, hogy miért volt sikeresebb ez a döntés, és hogy az üldözött útvonalához képest mekkora szög eltéréssel kellett ehez úsznia.



A rendőr által megtett út ideje a következő képpen írható fel:

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx + r \frac{\pi}{3}}{v_2},$$

ahol a $2r \cos x$ a leúszott táv hossza, míg a $2rx - r \frac{\pi}{3}$ a futva megtett út. Tudjuk azt is, hogy a tó átmérője 100 méter, azaz $r = 50m$, míg a $v_1 = 1 m/s$ és a $v_2 = 3 m/s$.

Keressük az út megtételéhez szükséges idő minimumát a $[0, \frac{\pi}{2}]$ intervallumban. Mivel a függvény folytonos, így a Weierstrass tétele szerint f -nek van minimuma $[0, \frac{\pi}{2}]$ -ben. Tegyük fel, hogy a f az $x \in [0, \frac{\pi}{2}]$ pontban felveszi a legkisebb értéket. Ebben az esetben vagy $x = 0$, vagy $x = \frac{\pi}{2}$, vagy $x \in (0, \frac{\pi}{2})$. Mivel az f függvény differenciálható, ezért az $x \in (0, \frac{\pi}{2})$ esetében f -nek minimuma van x -ben, ha $f'(x) = 0$.

Ezek alapján az előző egyenlet esetén,

$$f'(x) = -\frac{2r \sin x}{v_1} + \frac{2r}{v_2} = 0,$$

$$f'(x) = -\frac{2 \cdot 50 \sin x}{1} + \frac{2 \cdot 50}{3} = 0,$$

ebből az $x = \frac{\pi}{9}$.

Vagyis az f függvény a minimumát a $0, \frac{\pi}{9}$, vagy $\frac{\pi}{2}$ pontok egyikében veszi fel. Az előzőeket behelyettesítve az eredeti egyenletbe, azaz

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v_1} + \frac{2rx + r \frac{\pi}{3}}{v_2} = 0$$

esetén a következőt kapjuk

$$f(0) = \frac{2 \cdot 50 \cos 0}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot 0 + 50 \cdot \frac{\pi}{3}}{3} \approx 117,4;$$

$$f\left(\frac{\pi}{9}\right) = \frac{2 \cdot 50 \cos \frac{\pi}{9}}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot \frac{\pi}{9} + 50 \cdot \frac{\pi}{3}}{3} \approx 123;$$

$$f\left(\frac{\pi}{2}\right) = \frac{2 \cdot 50 \cos \frac{\pi}{2}}{1} + \frac{2 \cdot 50 \cdot \frac{\pi}{2} + 50 \cdot \frac{\pi}{3}}{3} \approx 69,7;$$

tehát az f függvény a $\frac{\pi}{2}$ -ben veszi fel a minimumát. Ez azt jelenti, hogy az adott feltételek mellett a rendőr az egész távot a parton futva teszi meg.

Megjegyzés: Ha a futás sebessége nem elég magas az úszáséhoz képest, akkor az üldöző nem tudja elkapni a tolvajt, kivétel, ha megengedett, hogy a rövidebb húr mentén ússzon.

Nézzük meg ebben az esetben mi történik:

Ha a mocsaras terület felé kezd el úszni, akkor megtudjuk határozni a két sugár által bezárt szöget, ami 120° és mivel egyenlő szögű háromszögről van szó, így az $x = \frac{\pi}{6}$. Így kiszámolhatjuk a két pontot összekötő egyenes hosszát, ami $2r \cos x$ vagyis a húr hossza $2r \cos \frac{\pi}{6} = 86,6$.

Tehát, ha a rendőr csak úszva teszi meg a távot és a sebessége $v = 1 \text{ m/s}$, valamint a tó sugara $r = 50\text{m}$, akkor így eltudja kapni a tolvajt, hiszen az általa megtett út ideje:

$$f(x) = \frac{2r \cos x}{v},$$

$$f\left(\frac{\pi}{6}\right) = \frac{2 \cdot 50 \cos \frac{\pi}{6}}{1} \approx 86,6;$$

vagyis akkor jár a rendőr a legjobban, ha a húr mentén úszik.

Rejtélyes gyilkosságok nyomában

Az analízis alapfeladatának tekinthető a függvénygrafikonok hosszúságának az értelmezése, így a következőkben ezzel ismerkedünk meg.

A $p, q \in \mathbb{R}^2$ pontokat összekötő szakaszt $[p, q]$ -val jelöljük, azaz

$$[p, q] = \{p + t(q - p) : t \in [0, 1]\}.$$

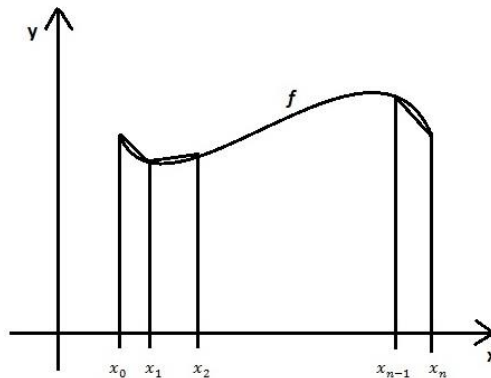
A $[p, q]$ szakasz végpontjainak a távolsága, vagyis $|q - p|$ adja meg a szakasz hosszát. A csatlakozó szakaszok uniói adják azokat a halmazokat, melyeket töröttvonalnak nevezünk. Egy töröttvonal tehát $[p_0, p_1] \cup [p_1, p_2] \cup \dots \cup [p_{n-1}, p_n]$ alakú, ahol $p_0 \dots p_n$ a sík tetszőleges pontjai. A töröttvonal hossza az alkotó szakaszok hosszainak összege, azaz

$$|p_1 - p_0| + |p_2 - p_1| + \dots + |p_n - p_{n-1}|.$$

Definíció: Legyen $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ tetszőleges függvény és legyen $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ az $[a, b]$ intervallum egy F felosztása. Az f függvény grafikonjának az F felosztáshoz tartozó beírt poligonján az $(x_0, f(x_0)), \dots, (x_n, f(x_n))$ pontokat összekötő poligont értjük. A graph f , mely az $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvény grafikonját jelöli, tehát ezen grafikon ívhossza az összes beírt poligon hosszaiból álló halmaz felső határa. Az f grafikonjának ívhosszát $s(f; [a, b])$ -vel jelöljük. Így

$$s(f; [a, b]) = \sup \left\{ \sum_{i=1}^n |p_i - p_{i-1}| \mid a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b, \right. \\ \left. p_i = (x_i, f(x_i)) \ (i = 0, \dots, n) \right\}.$$

Azt mondjuk, hogy graph f rektifikálható, ha $s(f; [a, b])$ véges.



I. ábra

Megjegyzés: Ha $a = b$, akkor $s(f; [a, b]) = 0$ minden f függvényre.

Tétel: (i) Tetszőleges $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvényre

$$\sqrt{(b-a)^2 + (f(b) - f(a))^2} \leq s(f; [a, b]),$$

és így $a < b$ esetén $s(f; [a, b]) > 0$.

(ii) Ha $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ monoton, akkor $\text{graph } f$ rektifikálható, és

$$s(f; [a, b]) \leq (b-a) + |f(b) - f(a)|.$$

Tétel: Legyen f differenciálható $[a, b]$ -ben, és tegyük fel, hogy f' folytonos. Ekkor f grafikonja rektifikálható. Jelöljük $s(x)$ -szel a $\text{graph } f$ grafikon $[a, x]$ fölötti részének ívhosszát, vagyis legyen $s(x) = s(f; [a, x])$. Ekkor s is differenciálható, és $s' = \sqrt{1 + (f'(x))^2}$ minden $x \in [a, b]$ -re.

Legyen az $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvény folytonosan differenciálható. Ekkor az előző tétel alapján f grafikonja rektifikálható. Továbbá, ha $s(x)$ jelöli a grafikon $[a, x]$ fölötti részének ívhosszát, akkor s is differenciálható, és $s' = \sqrt{1 + (f'(x))^2}$ minden $x \in [a, b]$ -re. Mivel f grafikonjának ívhossza $s(b) = s(b) - s(a)$, így a Newton-Leibniz-formulából kapjuk a következő tételt.

Tétel: Ha az $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ függvény folytonosan differenciálható, akkor a grafikonjának ívhossza $\int_a^b \sqrt{1 + (f'(x))^2} dx$.

A függvénygrafikonoknál általánosabb görbék ívhosszának kiszámításához először is szükséges a görbe fogalmát megállapítani. Görbének nevezzük a $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ alakú leképezéseket. Ha $d = 2$, akkor síkgörbéről, ha pedig $d = 3$, akkor térgörbéről beszélünk. Fontos, hogy a görbén magát a leképezést értjük, nem pedig a leképezés képhalmazát, értékkészletét. Tehát a görbe leképezés, nem pedig \mathbb{R}^d -beli halmaz. Ha a H halmaz megegyezik a $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbe képhalmazával, vagyis $H = g([a, b])$, akkor azt mondjuk, hogy a g a H halmaz paraméterezése.

A függvénygrafikon ívhosszához hasonlóan definiáljuk a görbék ívhosszát is. Töröttvonalnak vagy poligonnak nevezzük azokat a halmazokat, amelyek csatlakozó szakaszok uniói. Ha $a_0 \dots a_n$ az \mathbb{R}^d tér tetszőleges pontjai, akkor az a_i pontokat összekötő poligon az $[a_0, a_1], [a_1, a_2], \dots, [a_{n-1}, a_n]$ szakaszokból áll.

Tudjuk, hogy két pont között a lehető legrövidebb út az egyenes, ebből kifolyólag egy görbe hossza nem lehet kisebb a végpontjai távolságánál. Ha a görbébe beírjuk a

$$[a_0, a_1] \cup [a_1, a_2] \cup \dots \cup [a_{n-1}, a_n]$$

töröttvonalat, akkor tehát a a_{i-1} és a a_i pontokat összekötő részív hossza legalább $|a_i - a_{i-1}|$, és így a teljes görbe hossza legalább

$$|a_1 - a_0| + |a_2 - a_1| + \dots + |a_n - a_{n-1}|$$

kell, hogy legyen. Egy elég finom beírt töröttvonal annyira megközelíti a görbét, hogy a hosszúsága is közel lesz a görbe hosszához. Ezekből azt a következtetést vonhatjuk le, hogy a görbe ívhossza egyenlő a beírt töröttvonalak szuprémumával.

Definíció: A $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbe beírt poligonjának nevezzük a $g(t_0), g(t_1), \dots, g(t_n)$ pontokat összekötő poligont, ahol $a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$ az $[a, b]$ intervallum tetszőleges felosztása. A g görbe ívhossza a beírt poligon hosszaiból álló halmaz felső határa. A g görbe ívhosszát $s(g)$ -vel jelöljük. Így

$$s(g) = \sup \left\{ \sum_{i=1}^n |g(t_i) - g(t_{i-1})| : a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b, n = 1, 2, \dots \right\}.$$

Azt mondjuk, hogy a g görbe rektifikálható, ha $s(g) < \infty$.

Nem minden görbe rektifikálható. Láthatjuk, hogy ha $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbe képhalmaza nem korlátos, akkor léteznek akármilyen hosszú g -be írt poligonok, és így $s(g) = \infty$.

Tétel: Tekintsünk egy $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbét. Ha g folytonosan differenciálható, akkor rektifikálható.

Egy görbe rektifikálhatóságára az előző tétel elégséges feltételeket ad.

Tétel: Tegyük fel, hogy a $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbe differenciálható, és a g koordinátafüggvényeinek deriváltjai integrálhatóak $[a, b]$ -n. Ekkor g rektifikálható és

$$s(g) = \int_a^b \sqrt{(g'_1(t))^2 + \dots + (g'_d(t))^2} dt.$$

Megjegyzés: Tegyük fel, hogy a $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^d$ görbe differenciálható. Legyenek g koordinátafüggvényei g_1, \dots, g_d . Ha t_0 és t az $[a, b]$ intervallum különböző pontjai, akkor

$$\frac{g(t) - g(t_0)}{t - t_0} = \left(\frac{g_1(t) - g_1(t_0)}{t - t_0}, \dots, \frac{g_d(t) - g_d(t_0)}{t - t_0} \right).$$

Egyszerűbb a $(g'_1(t_0), \dots, g'_d(t_0))$ vektort a g görbe t_0 pontbeli deriváltjának nevezni és $g'(t_0)$ -lel jelölni. Ezzel a jelöléssel a következőt kapjuk

$$s(g) = \int_a^b |g'(t)| dt.$$

A g' derivált fizikai jelentése a g görbe mentén mozgó pont sebességvektora. Valóban, az elmozdulása a t_0 és a t időpontok között $g(t) - g(t_0)$. A $g(t) - g(t_0)/(t - t_0)$ vektor a mozgó pont időegység alatti átlagos elmozdulását mutatja a $[t_0, t]$ időintervallumban. Ha $t \rightarrow t_0$, akkor ez az átlag a pont sebességvektorához tart. Mivel $g(t) - g(t_0)/(t - t_0)$ koordinátáinként tart a $g'(t_0)$ vektorhoz, így $g'(t_0)$ éppen a sebességvektor.

Másrészt a $|g(t) - g(t_0)/(t - t_0)|$ érték a mozgó pont időegység alatti átlagos elmozdulásának nagyságát mutatja a $[t_0, t]$ időintervallumban. Ennek a határértéke $t \rightarrow t_0$ esetén a mozgó pont pillanatnyi sebessége. A pillanatnyi sebesség, tehát a $g'(t_0)$ sebességvektor abszolút értéke, azaz $|g'(t_0)|$.

Néhány példa a fenti elmélet alkalmazására:

1. Számítsuk ki az $f(x) = x^{3/2} + 25$ függvénygrafikon ívhosszát, ahol $x \in [0, 12]$.

Először is megadjuk, hogy

$$f'(x) = \frac{3}{2}\sqrt{x}.$$

Ezután fel tudjuk írni a függvénygrafikon ívhosszát,

$$\begin{aligned} s(f) &= \int_0^{12} \sqrt{1 + (f'(x))^2} dx = \\ &= \int_0^{12} \sqrt{1 + \left(\frac{3}{2}\sqrt{x}\right)^2} dx = \int_0^{12} \sqrt{1 + \frac{9}{4}x} dx = \\ &= \left[\left(\frac{2}{3}\right)^3 \cdot \left(1 + \frac{9}{4}x\right)^{3/2} \right]_0^{12} = \end{aligned}$$

$$\frac{1185,3}{27} - \frac{8}{27} = \frac{1177,3}{27}$$

A függvénygrafikon ívhossza, azaz $s(f) = 43,6$.

2. Adjuk meg az $f(x) = \ln(x^2 - 1)$ függvény ívhosszát, ahol $x \in [5,13]$.

Első lépésként felírjuk, hogy

$$f'(x) = 2x \cdot \frac{1}{x^2 - 1}.$$

Következő lépésben kiszámoljuk a függvény ívhosszát,

$$\begin{aligned} s(f) &= \int_5^{13} \sqrt{1 + (f'(x))^2} dx = \\ &= \int_5^{13} \sqrt{1 + \left(\frac{2x}{x^2 - 1}\right)^2} dx = \int_5^{13} \sqrt{1 + \frac{4x^2}{(x^2 - 1)^2}} dx = \\ &= \int_5^{13} \sqrt{\frac{4x^2 + (x^2 - 1)^2}{(x^2 - 1)^2}} dx = \int_5^{13} \sqrt{\frac{x^4 - 2x^2 + 1 + 4x^2}{(x^2 - 1)^2}} dx = \\ &= \int_5^{13} \sqrt{\frac{x^4 + 2x^2 + 1}{(x^2 - 1)^2}} dx = \int_5^{13} \frac{\sqrt{(x^2 + 1)^2}}{\sqrt{(x^2 - 1)^2}} dx = \int_5^{13} \frac{x^2 + 1}{x^2 - 1} dx = \\ &= \int_5^{13} \frac{x^2 - 1 + 2}{x^2 - 1} dx = \int_5^{13} \left(1 + \frac{2}{x^2 - 1}\right) dx = \\ &= \int_5^{13} 1 dx + \int_5^{13} 2 \cdot \frac{1}{x^2 - 1} dx = \\ &= [x]_5^{13} + 2 \cdot \left[-\ln \frac{\sqrt{x-1}}{\sqrt{x+1}} \right]_5^{13} = \\ &= 13 - 5 - 2 \cdot \ln \sqrt{\frac{12}{14}} + 2 \cdot \ln \sqrt{\frac{4}{6}} = \\ &= 8 + \ln \frac{14}{12} \cdot \frac{4}{6} = 8 + \ln \frac{56}{72} = 8 + \ln 56 - \ln 72 \end{aligned}$$

A függvénygrafikon ívhossza, azaz $s(f) \approx 7,74$.

3. Határozzuk meg a $g = (t, \frac{2}{3}t^{3/2})$ síkgörbe ívhosszát, ahol $t \in [0,15]$.

Először is felírjuk, hogy

$$g(t) = \begin{pmatrix} g_1(t) \\ g_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} t \\ \frac{2}{3}t^{3/2} \end{pmatrix},$$

ebből megadható, hogy

$$g'(t) = \begin{pmatrix} g'_1(t) \\ g'_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ \sqrt{t} \end{pmatrix}.$$

Végül felírjuk a görbe ívhosszát

$$\begin{aligned} s(g) &= \int_0^{15} \sqrt{(g'_1(t))^2 + (g'_2(t))^2} dt = \\ &= \int_0^{15} \sqrt{1+t} dt = \left[\frac{2}{3}(1+t)^{3/2} \right]_0^{15} = \\ &= \frac{128}{3} - \frac{2}{3} = \frac{126}{3} \end{aligned}$$

A síkgörbe ívhossza, azaz $s(g) = 42$.

4. Adott a következő $g = (t \cdot \sin t + \cos t, t \cdot \cos t - \sin t)$ síkgörbe, ahol $t \in [0,18]$, számoljuk ki a görbe ívhosszát.

Felírhatjuk, hogy

$$g(t) = \begin{pmatrix} g_1(t) \\ g_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} t \cdot \sin t + \cos t \\ t \cdot \cos t - \sin t \end{pmatrix},$$

ebből következik, hogy

$$g'(t) = \begin{pmatrix} g'_1(t) \\ g'_2(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \sin t + t \cdot \cos t - \sin t \\ \cos t - t \cdot \sin t - \cos t \end{pmatrix}.$$

Végül megadjuk a görbe ívhosszát

$$\begin{aligned} s(g) &= \int_0^{18} \sqrt{(g'_1(t))^2 + (g'_2(t))^2} dt = \\ &= \int_0^{18} \sqrt{\sin^2 t + 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t - 2 \cdot \sin^2 t - 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + t^2 \cdot \cos^2 t + \sin^2 t + \\ &\quad \cos^2 t - 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t - 2 \cdot \cos^2 t + t^2 \cdot \sin^2 t + \cos^2 t} dt = \\ &= \int_0^{18} \sqrt{t^2 \cdot \cos^2 t + t^2 \cdot \sin^2 t} dt = \\ &= \int_0^{18} \sqrt{t^2 (\sin^2 t + \cos^2 t)} dt = \end{aligned}$$

$$\int_0^{18} \sqrt{t^2} dt = \int_0^{18} t dt = \left[\frac{1}{2} t^2 \right]_0^{18}$$

A síkgörbe ívhossza, azaz $s(g) = 162$.

5. Számítsuk ki a $g = (2 + t, -t - 1, t)$ térgörbe ívhosszát, ahol $t \in [0, \pi]$.

Tehát tudjuk, hogy

$$g(t) = \begin{pmatrix} g_1(t) \\ g_2(t) \\ g_3(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 2 + t \\ -t - 1 \\ t \end{pmatrix},$$

ebből kiszámítható, hogy

$$g'(t) = \begin{pmatrix} g'_1(t) \\ g'_2(t) \\ g'_3(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \\ 1 \end{pmatrix}.$$

Ezt követően fel tudjuk írni a görbe ívhosszát,

$$s(g) = \int_0^{\pi} \sqrt{(g'_1(t))^2 + (g'_2(t))^2 + (g'_3(t))^2} dt =$$

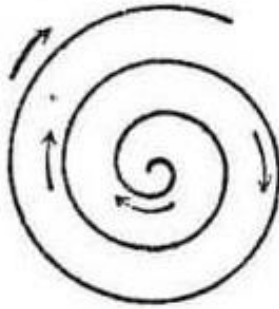
$$\int_0^{\pi} \sqrt{1 + (-1)^2 + 1} dt = \int_0^{\pi} \sqrt{3} dt = [\sqrt{3}t]_0^{\pi}$$

A térgörbe ívhossza, azaz $s(g) \approx 5,44$.

A rövid elméleti bevezető után nézzük meg a bűnügyi feladatokat.

1. Veszélyes labirintus

Egy csigavonalú labirintus (lásd 4. ábra) legfelsőbb részében holtstre bukkanak a látogatók. A kiérkező rendőrök felveszik a szemtanúk vallomásait és kiderül, hogy két lehetséges elkövető jöhet szóba, hiszen a gyilkosság észrevétele óta eltelt idő alapján ennyien jöhetnek számításba, mint lehetséges elkövetők. A helyszínelés megkezdése után figyelembe vették, hogy mekkora út megtétele szükséges a labirintusból való kiérkezéshez, illetve feljegyezték a maximális sebességet, mellyel az elkövető futhatott. Ezen adatok és a szemtanúk vallomás után kiderült, hogy egy női elkövetőről van szó, akit a pontosan megadott fantomkép alapján hamar sikerült is elkapni.



4. ábra

Vizsgáljuk meg, hogyan sikerült megtalálni a valódi elkövetőt.

Tudjuk, hogy a labirintus átmérője 4π hosszúságú, és, hogy a maximális futási sebesség $1,8 \text{ m/s}$. A szemtanúk vallomása szerint egy férfi távozott a sikítást követően 30 másodperc elteltével, valamint a másik lehetséges elkövető 45 másodperc után.

Feladatunk a labirintusból kivezető út hosszának a megadása.

Először is helyezzük el az r sugarú kör alakú labirintusunkat egy koordináta rendszerbe úgy, hogy az alja az xy síkon legyen.

Ekkor az elkövető koordinátái a t időpillanatban $x(t) = t \sin t, y(t) = t \cos t$.

A férfi pillanatnyi sebessége t időpillanatban $\dot{r}(t) = (\dot{x}(t), \dot{y}(t))$.

Tehát tudjuk, hogy

$$r(t) = \begin{pmatrix} x(t) \\ y(t) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} t \sin t \\ t \cos t \end{pmatrix}$$

ebből következik, hogy

$$\dot{r}(t) = \begin{pmatrix} \sin t + t \cos t \\ \cos t - t \sin t \end{pmatrix}, \quad t \in [0, 4\pi].$$

Ezek után fel tudjuk írni a megtett út hosszát

$$L = \int_0^{4\pi} |\dot{r}(t)| dt = \int_0^{4\pi} \sqrt{(\dot{x}(t))^2 + (\dot{y}(t))^2} dt =$$

$$\int_0^{4\pi} \sqrt{\sin^2 t + 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + t^2 \cdot \cos^2 t + \cos^2 t - 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + t^2 \cdot \sin^2 t} dt =$$

$$\int_0^{4\pi} \sqrt{1 + t^2} dt = \left[\frac{1}{2} \cdot t \cdot \sqrt{t^2 + 1} - \frac{1}{2} \cdot \log(\sqrt{t^2 + 1} - t) \right]_0^{4\pi}$$

Az labirintusból kivezető út hossza, tehát $L \approx 79,82 \text{ méter}$.

Most már csak annyi dolgunk van, hogy kiszámoljuk mennyi idő szükséges az út megtételéhez, hiszen tudjuk, hogy a sebesség $1,8 \text{ m/s}$.

Tudjuk, hogy

$$v = \frac{s}{t}$$

ebből esetünkben

$$t = \frac{L}{v}$$
$$t \approx \frac{79,82}{1,8}$$

tehát az eltelt idő $t \approx 44,34 \text{ másodperc}$.

Ezen adatok tudatában a férfit teljes mértékben kizárták, hiszen a távot nem lehet megtenni 30 másodperc alatt, míg a nő esetében az idő megegyezik, így a szemtanúk pontos vallomásának és a helyszínelők alapos munkájának köszönhetően sikerült elkapni a tettest.

2. Haláleset a toronyházban

Egy szombat délután a belvárosban nézelődő emberek kiabálásokra lettek figyelmesek, mely a központban lévő toronyház (lásd 5. ábra) tetejéről hallatszott. A zajra egyre többen az épület köré gyűltek, majd egy hirtelen pillanatban arra lettek figyelmesek, hogy valaki lezuhan felülről. Alig telt el egy kis idő, egy ismeretlen férfi akart távozni a helyszínről, akit azonnal letartóztattak a helyszínre érkező rendőrök, akiket még a hangzavar miatt hívtak ki, de csak a holtest látványára értek oda. A szemtanúk elmondták, hogy pontosan mikor esett a mélybe a férfi, majd a rendőrök feljegyezték a gyanúsított őrizetbe vételének időpontját is. Ezt követően megkezdődött a helyszínelés, mely bebizonyította, hogy feltehetően öngyilkosságról lehet szó, hiszen a gyanúsított a rendelkezésre álló adatok szerint nem lehet az elkövető.



5. ábra

Nézzük meg, hogy sikerült a helyszínelőknek bebizonyítani, hogy a gyanúsított ártatlan.³

Vegyünk egy 5 m sugarú és 70 m magasságú hengert, mely megfelel a torony paramétereinek és, ahol a lépcsők 60° -ban emelkednek. Tudjuk még, hogy az esés pillanata és a gyanúsított épületből való kikerkezése között eltelt idő 45 másodperc , valamint a lépcsőről leggyorsabban $1,5\text{ m/s}$ – mal lehet leszaladni.

Először is számoljuk ki a lépcső meredekségét, amely

$$m = \operatorname{tg} \alpha ;$$

ahol, mint tudjuk $\alpha = \frac{\pi}{3}$, így

$$m = \operatorname{tg} \frac{\pi}{3} ;$$

ebből $m = \sqrt{3}$.

Helyezzük el az r sugarú h magasságú henger alakú tornyunkat egy koordináta rendszerbe úgy, hogy a torony alja az xy síkon legyen, a tengelye pedig a z tengellyel egyezzen meg.

Ekkor a férfi koordinátái a t időpillanatban $x(t) = r \cos t$, $y(t) = r \sin t$, valamint $z(t) = ct$.

A férfi pillanatnyi sebessége t időpillanatban $\dot{r}(t) = (\dot{x}(t), \dot{y}(t), \dot{z}(t))$.

Tehát tudjuk, hogy

$$r(t) = \begin{pmatrix} r \cos t \\ r \sin t \\ ct \end{pmatrix},$$

ebből következik, hogy

$$\dot{r}(t) = \begin{pmatrix} -r \sin t \\ r \cos t \\ c \end{pmatrix}.$$

A sebesség vektor az érintő irányába mutat, így a z tengellyel 30° -os szöget zár be. Ennek segítségével meg tudjuk határozni a c konstanst.

Legyen $u_1 = \dot{r}(t) = \begin{pmatrix} -r \sin t \\ r \cos t \\ c \end{pmatrix}$ sebességvektor, valamint $u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ z tengely irányába

mutató egységvektor.

Tudjuk, hogy

$$u_1 \cdot u_2 = 0 \cdot (-r \sin t) + 0 \cdot (r \cos t) + 1 \cdot c = |u_1| \cdot |u_2| \cdot \cos \beta ;$$

ebből,

$$c = |u_1| \cdot |u_2| \cdot \cos \beta ;$$

³ Gémes Margit: Ívhossz számítás a sörcsap mellett

vagyis

$$c = \sqrt{r^2 \cdot \sin^2 t + r^2 \cdot \cos^2 t + c^2} \cdot 1 \cdot \cos \frac{\pi}{6};$$

$$c = \frac{\sqrt{3}}{2} \sqrt{r^2 \cdot \sin^2 t + r^2 \cdot \cos^2 t + c^2};$$

$$c = \frac{\sqrt{3}}{2} \sqrt{r^2 + c^2};$$

$$c^2 = \frac{3}{4} (r^2 + c^2);$$

$$c = \sqrt{3}r.$$

Mielőtt rátérnénk az ívhossz kiszámítására meg kell határoznunk a t -hez tartozó intervallumot.

Tudjuk, hogy $z(0) = 0$, míg $z(T) = h = cT = \sqrt{3}rT$, ahol h a torony magasságát jelenti, így megkapjuk, hogy $T = \frac{h}{\sqrt{3}r}$, vagyis $t \in \left[0, \frac{h}{\sqrt{3}r}\right]$.

Az ívhossz, azaz a férfi által megtett út

$$L = \int_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}} |\dot{r}(t)| dt = \int_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}} \sqrt{(\dot{x}(t))^2 + (\dot{y}(t))^2 + (\dot{z}(t))^2} dt =$$

$$\int_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}} \sqrt{r^2 \cdot \sin^2 t + r^2 \cdot \cos^2 t + c^2} dt = \int_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}} \sqrt{r^2 + c^2} dt = \left[\sqrt{r^2 + c^2} \cdot t \right]_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}};$$

tudjuk, hogy $r = 5m$ és $c = \sqrt{3}r = 5\sqrt{3}$, tehát a következőt kapjuk

$$\left[\sqrt{5^2 + (5\sqrt{3})^2} \cdot t \right]_0^{\frac{h}{\sqrt{3}r}} = 10 \cdot \frac{h}{5\sqrt{3}} = \frac{2}{\sqrt{3}} h.$$

Tudjuk a torony magasságát, azaz hogy $h = 70 m$, így az épületben található lépcső hossza,

$$L = \frac{140}{\sqrt{3}} \text{ méter.}$$

Miután kiszámoltuk a lépcső hosszát és tudjuk, hogy maximum $1,5 m/s$ -mal lehet leszaladni, így utolsó lépésként meghatározzuk az út megtételéhez szükséges időt.

Tudjuk, hogy

$$v = \frac{s}{t}$$

ebből esetünkben

$$t = \frac{L}{v}$$

$$t = \frac{\frac{140}{\sqrt{3}}}{1,5}$$

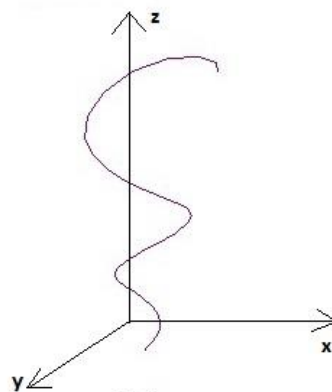
tehát az eltelt idő $t = 53,88$ másodperc.

Ezáltal bebizonyosodott, hogy a férfi nem gyilkolhatott, hiszen ő több, mint 8 másodperccel kevesebb idő alatt ért le az épület tetejéről.

3. A sorozatgyilkos

1993-ban egy rejtélyes gyilkossághoz riasztották a rendőrséget. A haláleset egy olyan épületben történt, amely belülről különlegesnek mondható lépcsőjének köszönhetően, amely felfelé haladva egyre jobban szélesedik (lásd 6. ábra). A kitérő helyszínelők rögzítették a nyomokat, majd meghatározták, hogy mennyi idő alatt lehetett a tetőről lefutni és ennek köszönhetően, valamint a szemtanúk vallomásának hála, akik megtudták mondani hány ember távozott az épületből a holttest észrevétele után, a rendőrök két embert gyanúsítottak. Sajnálatos módon nem volt elég információ az esetről, így a gyilkossági ügy lezáratlan maradt egészen 2001-ig, amikor is hasonló eset történt. Az ügy során hasonlóan jártak el a helyszínelők, hiszen ugyanarról az épületről volt szó, de megint megakadtak a nyomozás során, mert több gyanúsított is felmerült, viszont összevetve a 8 évvel korábbi halálesettel egyezést találtak egy személlyel kapcsolatban, így sikerült lezárni mind a két gyilkosságot.

A következőkben nézzük meg, hogyan sikerült a helyszínelőknek meghatározni, hogy a gyilkosság elkövetése után hány perc alatt futott le a tettes a lépcsőn és így leszűkíteni a gyanúsítottak névsorát.



6. ábra

Tudjuk, hogy az épület magassága 65 méter, és hogy a maximális futási sebesség $1,6$ m/s. A szemtanúk vallomása szerint ketten távoztak a holtest észrevétele után 81 másodperc múlva, valamint még hárman utánuk 15 másodperccel, azaz az észrevételt követően 96 másodperc múlva.

Helyezzük el a h magasságú épületünket egy koordináta rendszerbe úgy, hogy a épület alja az xy síkon legyen, a tengelye pedig a z tengellyel egyezzen meg.

A férfi pillanatnyi sebessége t időpillanatban $\dot{r}(t) = (\dot{x}(t), \dot{y}(t), \dot{z}(t))$.

Ekkor a férfi koordinátái a t időpillanatban

$$r(t) = \begin{pmatrix} t \cos t \\ t \sin t \\ \frac{2\sqrt{2}}{3} \cdot t^{3/2} \end{pmatrix},$$

ebből következik, hogy

$$\dot{r}(t) = \begin{pmatrix} \cos t - t \sin t \\ \sin t + t \cos t \\ \sqrt{2t} \end{pmatrix}.$$

A sebesség vektor az érintő irányába mutat, így a z tengellyel 60° -os szöget zár be.

Legyen $u_1 = \dot{r}(t) = \begin{pmatrix} \cos t - t \sin t \\ \sin t + t \cos t \\ \sqrt{2t} \end{pmatrix}$ sebességvektor, valamint $u_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$ z tengely irányába

mutató egységvektor.

Tudjuk, hogy

$$u_1 \cdot u_2 = 0 \cdot (\cos t - t \sin t) + 0 \cdot (\sin t + t \cos t) + 1 \cdot \sqrt{2t} = |u_1| \cdot |u_2| \cdot \cos \alpha;$$

ebből,

$$\sqrt{2t} = |u_1| \cdot |u_2| \cdot \cos \alpha = \dot{z}(t);$$

vagyis

$$\dot{z}(t) = \sqrt{\cos^2 t + 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + t^2 \cdot \sin^2 t + \sin^2 t - 2 \cdot t \cdot \sin t \cdot \cos t + t^2 \cdot \cos^2 t + 2t} \cdot 1 \cdot \cos \frac{\pi}{3};$$

azaz, $\dot{z}(t) = \frac{1}{2} \cdot |\dot{r}(t)|$.

Tudjuk, hogy $z(0) = 0$, míg $z(T) = h$,

ebből az következik, hogy

$$h = z(T) = [z(t)]_0^T = \int_0^T \dot{z}(t) dt = \int_0^T \frac{1}{2} \cdot |\dot{r}(t)| dt = \frac{1}{2} \cdot \int_0^T |\dot{r}(t)| dt = \frac{1}{2} L.$$

Tudjuk a torony magasságát, azaz hogy $h = 65 \text{ m}$, így az épületben található lépcső hossza,

$$L = 130 \text{ méter.}$$

Miután kiszámoltuk a lépcső hosszát és tudjuk, hogy maximum $1,6 \text{ m/s}$ –mal lehet leszaladni, így utolsó lépésként meghatározzuk az út megtételéhez szükséges időt.

Tudjuk, hogy

$$v = \frac{s}{t}$$

ebből esetünkben

$$t = \frac{L}{v}$$

$$t = \frac{130}{1,6}$$

tehát az eltelt idő $t = 81,25 \text{ másodperc}$.

Ennek az adatnak a segítségével sikerült leszűkíteni a gyanúsítottakat és végül elkapni a gyilkost.

Irodalomjegyzék

[1] Laczkovich Miklós - T. Sós Vera: Valós Analízis I.

Typotex Kiadó, Budapest, 2012

[2] Obádovics J. Gyula: Integrálszámítás és alkalmazása

Scolar Kiadó, Budapest, 2013

[3] http://www.cs.elte.hu/~gemes/Tanarklub_ivhossz_140226_bovebb.pdf